

[Indenrigsministeren]

lig parentes at sætte i menneskers liv, og at man i de to år godt kunne fratage dem retten til at få deres asylsag behandlet.

Men sandheden om det er jo, at uanset om man forlænger en midlertidig opholdstilladelse i et halvt år eller i et helt år, eller hvor lang tid Det Konservative Folkeparti nu har tænkt sig at folk skulle fratages retten til at få deres asylsag behandlet, skal den jo under alle omstændigheder behandles på et tidspunkt, for den ret kan man ikke fratage dem.

Derfor er det, vi i regeringen siger – og det vil fremgå af den redegørelse, der vil blive forelagt for Folketinget – at sådan som krigstilstanden er i øjeblikket, finder vi det ikke rimeligt yderligere at forlænge de midlertidige opholdstilladelser. Og vi holder os til den lov, der blev gennemført af den tidligere regering – stærkt påvirket af de nuværende regeringspartier – og som der var et bredt flertal for i Folketinget. Hvordan dét kan være forligsbud, må jeg nok sige at hr. Helge Adam Møller skylder os et svar på.

Anden næstformand (Grove):

Ordføreren for forespørgerne, hr. Helge Adam Møller, har ordet.

Helge Adam Møller (KF):

Ministeren siger, at 71 ud af de 84 kommuner har svaret positivt, og at de ikke har været vrangvillige eller negative, men tværtimod har sagt: Vi vil godt hjælpe med at løse problemet. Ja selvfølgelig! Jeg havde da heller ikke forventet andet. Dér, hvor forskellen ligger, er i den måde, man søger at etablere samarbejdet på, og det er derfor, vi siger, at vi lægger stor vægt på, at det sker ved hjælp af forhandlinger, samarbejde og incitamenter i stedet for gennem trusler og tvang. Det er jo hele pointen.

Da jeg var lille, var der noget, der hed Flemmingbøgerne, og i disse Flemmingbøger var der en rektor, som – hvis jeg husker rigtigt – sagde, at det, man skulle forsøge med, var kærlighedens stærke arm. Og det er lidt populært det, vi lægger op til indenrigsministeren at gøre, og det er jo også det, kommunerne har bedt om – det skal jeg vende tilbage til om lidt – der er jo ingen tvivl om, at kommunerne og den tidligere formand for Kommunernes Landsforening, socialdemokraten Hilmar Sølund, opfattede den skrivelse, som ministeren sendte ud, som trusselagtig og bombastisk.

Når ministeren så siger, at det jo var den tidligere justitsminister, hr. Engell, som selv søgte at komme igennem med ideen om, at der nu skulle oprettes flygtningelandsbyer med plads til 14.000 mennesker i Danmark, skal man jo også huske på, at forskellen dengang i forhold til i dag var, at det var en mindretalsregering. Det, regeringen og den daværende justitsminister søgte at komme igennem med, var at indføre visumtvang, således at man kun hjalp dem, der ikke kunne hjælpes andre steder, dem, der ikke kunne hjælpes i nærområdet, dem, der kom til Danmark, og så koncentrerede hovedparten af den øvrige hjælp i nærområdet.

Men dér var der et flertal, der ville noget andet, og enhver minister skal jo, så længe hun eller han er minister, selvfølgelig følge Folketingets flertal, ellers må vedkommende gå af – sådan er det. Det er jo også interessant at se, at selv om den nuværende indenrigsminister i omkring et halvt års tid med næb og kløer kæmpede imod indførelsen af visumtvangen, så roser hun sig i dag i sine skrivelser og oplæg af, at vi indførte visumtvang, for derved kunne vi sikre, at hjælpen først og fremmest kom dem til gode, som havde hjælp behov. Det var jo ikke situationen i hele foråret 1993, hvor over 90 pct. af dem, der kom til Danmark, ikke kom fra krigshelvedet i Bosnien, men typisk fra Tyrkiet, Slovenien, Kroatien, Makedonien og andre steder, hvor de havde været i fysisk sikkerhed i 9, 10 eller 11 måneder.

Så jeg synes nok, ministeren omgås meget let med sandheden eller i hvert fald kun tager en brøddel af den med.

For et par år siden kom der 5.000 asylansøgere til Danmark, sidste år kom der 14.000, og i år forventer man at der kommer 17.000; men på grund af udviklingen i området kommer der sandsynligvis færre, og det skal jeg da være den første til at glæde mig over. For to år siden havde vi 28 asylcentre, og i dag har vi knap 150; det er en femdobling. Og den store ekstratilstrømning af flygtninge i de sidste to år er jo først og fremmest sket fra det tidligere Jugoslavien. Og dér er vores holdning i dag, som den har været i mange år, at det, man skal sikre sig, er, at de ressourcer, man anvender, de penge, som man beder de danske statsborgere om lov til at bruge på flygtninge – 6 mia. kr. i øjeblikket – anvendes således, at vi hjælper flest mu-